Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26146
Copyright: Admont, Benediktinerstift

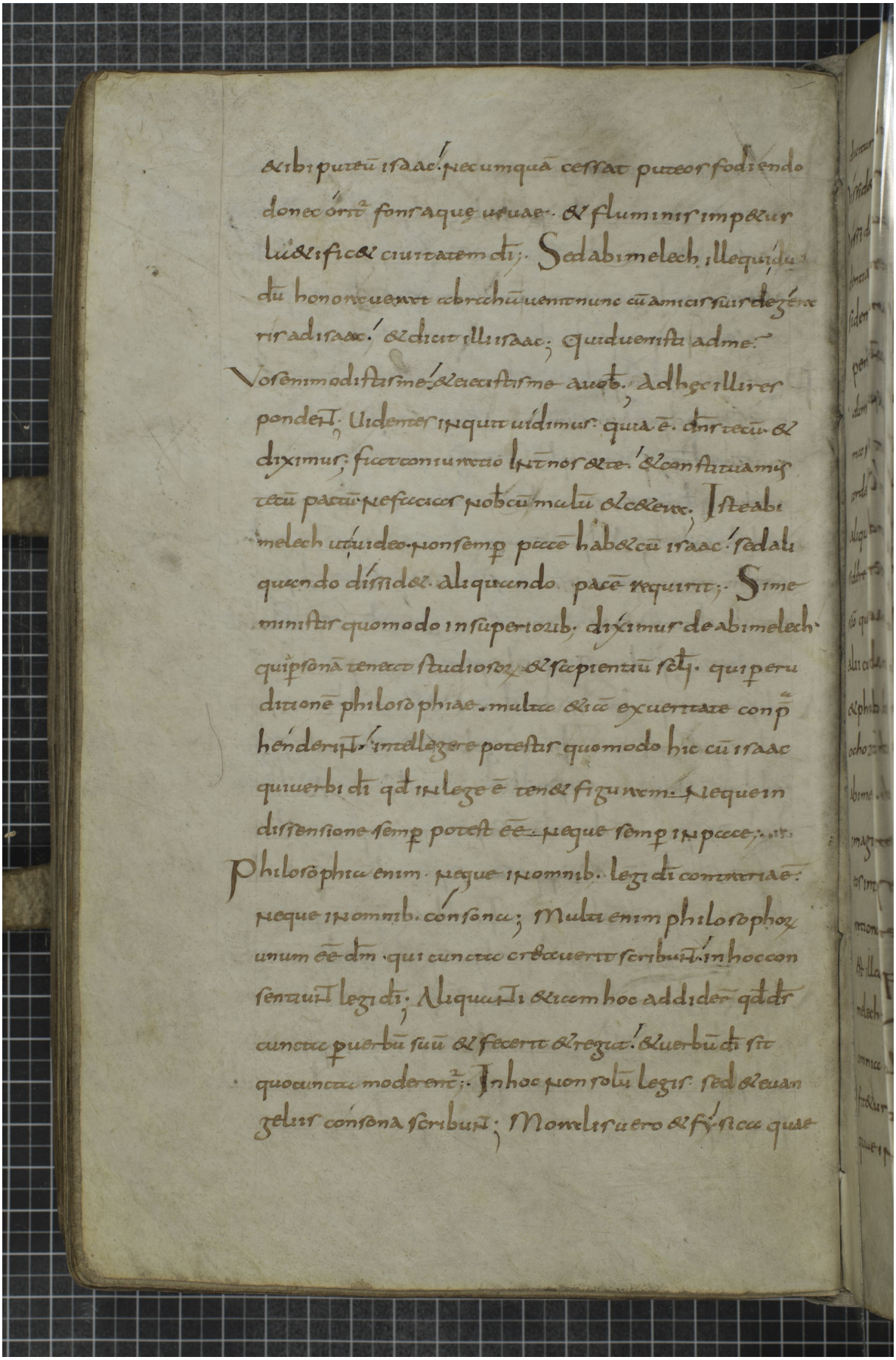

ab ipsi puteū isaac. nec umquā cessat puteos fodiendo
donec ortē fontaque uiuae. & fluminis impetur
lūdificā ciuitatem dei. Sed abimelech illequi du
du honore uenit cū habrahū uenit nunc cū amicis suis de gēre
ris ad isaac. & dicit illi isaac. quid uenisti ad me.
Vos enim odistis me. & eiecistis me antē. ad hēc ille re
pondit. Uidimus inquit uidimus. quia ē. dn̄s tecū. &
diximus. fiat coniunctio inter nos & te. & constituamus
tecū pactū ne faciat nobis mali. & cetera. Iste abi
melech utq; ideo non semp̄ pace habet cū isaac. sed ali
quando dissidet. aliquando pacē requirit. Sime
ministr quomodo in superiorib. diximus de abimelech
qui persona tenet studiosor. & sapientiū setq. qui peru
ditione philosophiae multa & hic exuertere cōp
hēderit. intellegere potest quomodo hic cū isaac
qui uerbi dei qd intelege ē tenet figurem. neque in
dissensione semp̄ potest ēe. neque semp̄ in pace.
Philosophia enim. neque in omnib. legi dei contraria ē.
neque in omnib. consona. Multa enim philosophor
unum ēe dn̄m. qui cuncta creauerit scribunt. in hoc con
sentiunt legi dei. Aliqua ti & hic hoc addidēr qd dr
cuncta per uerbū suū & fecerit & regat. & uerbū dei sit
quo cuncta moderent. In hoc non solū legis sed & euan
gelii consona scribunt. Moralis uero & physica quae